Komentar djela

Pojašnjenje šehadeta
LA ILAHE ILLALLAH

Pisac

Dr. Salih Fevzan

Sa engleskog na bosanski preveo

Saud Šabović

Komentar djela

Pojašnjenje šehadeta LA ILLAHE ILLALLAH

Upitan je šejh Muhammed b. ‹Abdul-Vehhab, rahimehullah, o značenju šehadeta “La ilahe illallah”, pa je odgovorio sljedeće:

اعلم رحمك الله أنّ هذه الكلمة هي الفارقة بين الكفر والإسلام،

“Znaj, Allah ti se smilovao, da je ova fraza razdvajač između nevjerstva i islama.

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog.

Hvala Allahu, i neka su salavat i selam na Allahovog Poslanika, njegovu porodicu i ashabe.

Fraza “La ilahe illallah” je veličanstvena fraza i lahka za izgovor, a imat će posebnu težinu na vagi na Sudnjem danu, a sve iz razloga što čini suštinu onoga što islam predstavlja. Međutim, ova fraza nije obična fraza. Naprotiv, ona ima svoje značenje i stvari koje za sobom povlači. Ima svoje *ruknove* (neizostavne djelove) i *šartove* (pred-uslove), a pored toga potrebno je i spoznati njeno značenje. A da je ova fraza obična fraza koju samo treba jezikom osvjedočiti, to bi onda značilo da svaki onaj koji je samo izgovori time postaje musliman, pa bi bilo lahko da osoba izgovori: “La ilahe illallah” i time suštinski postane musliman ne radeći nikakva druga djela. Stoga, ova fraza je izuzetno veličanstvena i ima svoje značenje, stvari koje zahtijeva, te ruknove i šartove koji se moraju ispuniti. Dakle, njen izgovor neće koristiti osim postojanjem spomenutih stvari.

Ovoj frazi su data različita imena:

Od njih je: **“kelimetu-l-ihlas (fraza iskrenosti)”** jer se njome negira širk Uzvišenom Allahu dok se potvrđuje pravo na ‹ibadet samo Uzvišenom Allahu, zbog čega nosi ime “kelimetul-ihlas”, odnosno: ihlas (iskrenost) u tevhidu i ‹ibadetu, te ostavljanje činjenja svakog vida širka Uzvišenom Allahu.

Od njih je i **“kelimetu-t-takva (fraza bogobojaznosti)”**, kao

što On Uzvišeni kaže:

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾

"Kad su nevjernici srca svoja punili žarom, žarom paganskim, Allah je spustio smiraj Svoj na Poslanika Svoga i na vjernike i obavezao ih na Riječ bogobojaznosti - a oni i jesu najpreči i najdostojniji za to - a Allah sve zna."
(Prijevod značenja, El-Feth, 26)

La ilahe illallah je fraza bogobojaznosti iu razloga što onaj koji je izgovori iskreno u ime Uzvišenog Allaha biva zaštićen od vječne Vatre, a i zato što uključuje sva dobra djela pošto je bogobojaznost svako dobro djelo i pokornost. Iz ovoga razloga ona je fraza bogobojaznosti.

I također je nazvana kao: **"el-urvetu-l-vuska (čvrsta spona)"**, kao što On Uzvišeni kaže:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۖ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

"Nema prisile u vjeru, Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u Taguta, a vjeruje u Allaha, drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti! A Allah sve čuje i zna!"
(Prijevod značenja, El-Bekare, 256)

Riječi: "Onaj ko ne vjeruje u Taguta, a vjeruje u Allaha" predstavljaju značenje šehadeta: "La ilahe illallah", što je nevjerovanje u taguta - a to je značenje od "la ilahe", te vjerovanje u Allaha - što je značenje od "illallah". Stoga, nevjerovanje u taguta a vjerovanje u Allaha je ono što se zahtijeva sa frazom "La ilahe illallah" zbog čega se i naziva "el-urvetul-vuska".

Također ova fraza - kao što sami šejh spominje - nosi naziv: **“el-farikah bejne el-kufr ve el-islam (rastavljač između nevjerstva i islama)”**, pa ko je izgovori, znajući njeno značenje i djelujući po onome što ona zahtijeva, onda se takav smatra muslimanom. A što se tiče onoga koji odbije da je izgovori, ili je izgovori ali ne znajući njeno značenje, ili je izgovori ne djelujući prema onome što ona zahtijeva, takav se ne smatra muslimanom sve dok ne bude spoznao njeno značenje i djelovalo prema onome što ona zahtijeva vanjštinom i nutrinom.

Spomenuto su bili nazivi fraze “La ilahe illallah”: kelimetu-l-ihlas, kelimetu-t-takva, el-urvetu-l-vuska i el-farikah bejnel-kufr ve-l-islam.

Mnogo je ljudi koji ne brinu o onome što zahtijeva ova fraza iako je mnogi izgovaraju i Allaha njome veličaju. Primjer tome su sufije koje imaju svoja jutarnja i večernja okupljanja zikra na kojima izgovaraju “La ilahe illallah” na stotine puta, ali, pored toga, dozivaju i mole druge mimo Uzvišenog Allaha, tako da im to neće nimalo koristiti, jer oni ne znaju šta ta fraza zahtijeva. Oni je izgovaraju, čitaju i ponavljaju na svojim skupovima zikra, ali i dalje dozivaju i mole mrtve, traže spas i pomoć od mrtvih u kaburima, te slijede šejhove različitih tarikata koji im propisuju ‹ibadete koje Allah i Njegov Poslanik nisu propisali. Tako oni ne prihvataju propisivanje od Allahovog Poslanika, sallallahu ‹alejhi ve sellem, već propisivanje uzimaju od svojih šejhova. Stoga, nebitno što mnogo izgovaraju “La ilahe illalah”, i jutrom i večeri, to im neće nikako pomoći, niti se oni od toga okorištavaju.

Također među sufijama imamo one koji uopće ne izgovaraju potpunu frazu šehadeta, čineći to umišljajući kako su odabrani među ljudima, ne izgovarajući “La ilahe illallah”, već samo: “Allah, Allah!” Tako oni izgovaraju, ponavljajući: “Allah, Allah, Allah...”, iako ovakvo što nije rečenica od koje se može okoristiti, jer je izgovaranje “Allah, Allah..,” samo spomen imena i u tome nema neke posebne koristi.

Drugi od njih ne izgovaraju čak ni to, već govore: “Hu, Hu, Hu!”, što je zamjenica za odsutnog u značenje “on, on, on”, tako da im to ništa ne koristi. To je samo igranje sa frazom šehadeta, pa je obaveza obratiti pažnju na ovu stvar. Kada je šejtan vidio da fraza šehadeta uvodi u islam, te da ljudi imaju želju da izgovaraju ovu frazu i da je spominju, tada ih on skrenu sa ovom varkom i priđe sa šejtanskim došaptavanjem, pa im reče: “Izgovarajte: “Allah, Allah...”, ili govorite: “Hu, Hu...”

Neki od spomenutih ne spominju ni Allah ni Hu, već to izgovaraju svojim srcem - kako oni misle. Nema sumnje da je sve spomenuto samo šejtansko zavaravanje, pa je obaveza na ovo obratiti pažnju!

Sa druge strane, imamo i one koje šejtan povede u nemar, tako da samo s vremena na vrijeme izgovore: “La ilahe illallah”, ne prisjećaju se Allaha osim ponekad. Ne izgovaraju šehadet iako on ima posebnu težinu na vagi na Sudnjem danu, kao što se kaže u poglavlju “Kitabu-t-tevhida” da kada bi se ova fraza stavila na jedan tas vage, a na drugi tas vage nebesa i sve što je na njima, osim Allaha, i zemlja i sve što je između njih, prevagalo bi “La ilahe illallah”. Stoga, ova fraza je teža od nebesa i onoga što je na njima, osim Allaha, i zemlje i onoga što je između njih.

Dakle, ovo je izuzetno veličanstvena fraza, ali je ipak malo onih koji obraćaju pažnju na ovu frazu, onih koji je redovno spominju i izgovaraju, sa izuzetkom onih kojima je Uzvišeni Allah podario uspjeha u postizanju toga.

وهي كلمة التقوى، وهي العروة الوثقى، وهي التي جعلها إبراهيم عليه السلام كلمة باقية في عقبه لعلهم يرجعون.

i to je: kelimetu-t-takva, el-'urvetu-l-vuska, te ono što je Ibrahim, 'alejhi-s-selam, oporučio svojim potomcima.

Ova fraza: “La ilahe illallah” je stvar koju je Ibrahim, ‹alejhi-s-selam, oporučio svojim potomcima:

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾

"A kad Ibrahim reče ocu svome i narodu svome: Nemam ja ništa s onima koje vi obožavate, osim s Onim Koji me je stvorio, jer će me On, doista, na Pravi put uputiti." (Prijevod značenja, Ez-Zuhruf, 26-27)

Ovo je značenje šehadeta: "La ilahe illallah", gdje riječi:

... إِنَّنِي بَرَاءٌ ... ﴿٢٦﴾

"...Nemam ja ništa..."

predstavljaju negaciju: "La ilahe", dok riječi:

... إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي ... ﴿٢٧﴾

"...osim s Onim Koji me je stvorio."

predstavljaju potvrdu: "illallah".

وَجَعَلَهَا ... ﴿٢٨﴾

"On to učini..."

tj., Ibrahim, ‹alejhi-s-salatu ves-selam, je ostavio ovu frazu:

... كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ... ﴿٢٨﴾

"...riječju trajnom za potomstvo svoje..." (Prijevod značenja, Ez-Zuhruf , 28)

oporučivši je potomcima svojim, tako da nije prestalo da bude među njima onih koji govore: "La ilahe illallah". Zato je nisu svi u potpunosti ostavili, niti su ikada svi oni u širk zapali. Naprotiv, uvijek je među njima bilo onih koji je izgovaraju i na tome ustrajavaju, makar bili malobrojni ili ih bilo nekolicina.

Allahov Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, je poslat sa ovom frazom, pa kaže:

"Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne izgovore: "La ilahe illallah", pa kada to izgovore - time su sačuvali svoju krv i imetak od mene, osim ako

islamsko-pravo suprotno zahtijeva, a njihov konačni obračun je kod Allaha."[1]

Allahov Poslanik je poslat sa frazom: "La ilahe illallah", i to je fraza koju je Ibrahim, ‹alejhi-s-salatu ves-selam, oporučio svojim potomcima, a Muhammed, sallallahu ‹alejhi ve sellem, je Ibrahimov potomak. Stoga, Allah ga poslao da ljude tome poziva i zbog toga bori, tako da je to veličanstvena fraza:

...لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

"...da bi se vratili." (Prijevod značenja, Ez-Zuhruf , 28)

tj. šehadetu. Pa kada je Allah poslao Muhammeda, sallallahu ‹alejhi ve sellem, brojni Ibrahimovi potomci mu se povratiše.

Stoga, Allahov Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, je poslat sa ovom frazom, da poziva njoj, da je aktuelizuje i prema njoj djeluje. Čak i više, svi Poslanici koje je Allah slao poslati su bili sa ovom frazom; On Uzvišeni kaže:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ... ﴿٣٦﴾

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: Allahu 'ibadet činite, a taguta se klonite!.." (Prijevod značenja, En-Nahl, 36)

Ovo je značenje fraze: "La ilahe illallah", jer riječi:

... اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ... ﴿٣٦﴾

"...Allahu 'ibadet činite, a taguta se klonite!.."

predstavljaju negaciju i potvrdu.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

1 El-Buhari, 2946; Muslim, 20; Malik u El-Muvveti, 1/269; Ebu-Davud, 1556; Et-Tirmizi, 2610; En-Nesai', 5/14, u hadisu Ebu-Hurejre.

“Prije tebe ni jednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: “Nema s pravom obožvanog, osim Mene, zato Meni 'ibadet činite!” (Prijevod značenja, El-Enbija, 25)

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ... ﴿٢﴾

«On šalje meleke s Objavom po volji Svojoj, onim robovima Svojim kojima hoće..!» (Prijevod značenja, En-Nahl, 2)

tj., onima od Poslanika i Vjerovjesnika:

... أَنْ أَنذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

«...Opominjite da nema s pravom obožavanog, osim Mene, i bojte Me se!» (Prijevod značenja, En-Nahl, 2)

Svaki Poslanik je poslat sa frazom: «La ilahe illallah», dok je Ibrahim, ‹alejhis-salatu ves-selam, ovu frazu oporučio svojim potomcima sve do Sudnjeg dana, tako da će uvijek među njima biti onih koji poznaju značenje ove fraze, koji po tome djeluju i koji aktuelizuju ono što se njome zahtijeva, makar onih koji se od toga okreću bilo puno!

وليس المراد قولها باللسان مع الجهل بمعناها،

a namjera sa njom nije samo izgovor jezikom nepoznavajući njeno značenje.

Sa frazom šehadeta: «La ilahe illallah» nije željeno samo da se izgovori jezikom bez poznavanja njenog značenja, već se mora naučiti značenje šehadeta «La ilahe illallah» A što se tiče samog izgovora bez poznavanja njenog značenja, onda takav ne može biti ubijeđen u ono što se time dokazuje, jer, kako da budeš u nešto ubijeđen a ne poznaješ značenje toga? Naprotiv, moraš spoznati značenje nečega sve dok u to ne budeš ubijeđen, da budeš ubijeđen srcem u ono što si jezikom izgovorio, tako da je spoznaja značenja «La ilahe illallah» nužna. Dakle, izgovor jezikom bez poznavanja

značenja šehadeta nikako ne koristi!

Nadalje, neće koristiti ni ubjeđenje u srcu sa izgovorom jezika ako pored toga nema djelovanja po onome što se time zahtijeva. To je iskreno upućivanje ‹ibadeta samo Allahu, dok ostavljaš upućivanje ‹ibadeta svakom drugom mimo Njemu Uzvišenom.

Dakle, fraza «La ilahe illallah» jeste fraza koja se izgovara, poznaje i po tome djeluje, a to nije fraza koju je potrebno samo izgovoriti. A što se tiče frakcije murdžija, oni govore: «Dovoljno je samo izgovoriti «La ilahe illallah»!» ili: «Dovoljno je izgovoriti i biti ubijeđen u značenje toga, dok djelovanje nije nužno!» Tako, prema ovome što oni kažu, nije potrebno djelovati po ničemu što se time zahtijeva kako bi osoba bila od džennetlija, makar nikako i ne klanjala, davala zekat, obavila hadždž, postela, pa čak i da čini ogavna djela, velike grijeha, zinalučila, pila alkohol, krala, čineći svaku vrstu grijeha i ostavljajući sva djela pokornosti; opet će im njihovo «La ilahe illallah» biti dovoljno. Ovo je pravac murdžija, onih koji su djela izbacili iz suštine imana, smatrajući da je djelo samo dodatak dobra na sve to. Ako osoba ne dođe sa nikakvim djelima, opet će mu njegovo izgovaranje «La ilahe illallah» biti dovoljno, a oni svoj stav dokazuju uopćenim hadisima u kojima se kaže: «Ko kaže: La ilahe illallah - ući će u Džennet!» Međutim, Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, o ovome nije rekao samo spomenuto, zbog čega je potrebno sakupiti sav govor Poslanika, sallallahu ‹alejhi ve sellem, o dotičnoj stvari i sve hadise jedne drugima pojasniti, a ne da se jedni uzimaju ostavljajući druge. Jedan govor Poslanika, sallallahu ‹alejhi ve sellem, na jednom mjestu pojašnjen je njegovim drugim govorom na drugom mjestu, oni jedni druge pojašnjavaju. A što se tiče onih koji uzimaju jedan govor ostavljajući drugi, takvi su prema opisu Allaha nazvani *ehlu-z-zejg* (ljudi bolesnih srca) u govoru:

... فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ... ﴿٧﴾

> **“...Oni u čijim je srcima zastrana (*zejg*) slijede nejasne ajete u težnji za smutnjom i svojim tumačenjem..!”** (Prijevod značenja, Ali-Imran, 7)

Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, kaže:

> *«Ko kaže La ilahe illallah i zanevjeruje u sve što se obožava mimo Allaha ući će u Džennet!»*[2]

Ovaj hadis je vjerodostojan, pa zašto su takvi nehajni prema njemu?

I kaže:

> *«Allah je zabranio Vatri onoga koji kaže La ilahe illallah tražeči time samo Allahovo lice!»*[3]

Ovo nam pokazuje da onaj koji izgovori «La ilahe illallah» a pored toga ne zanevjeruje u upućivanje ‹ibadeta drugome mimo Allahu, pa doziva nekakve evlije i dobre pobožne ljude, takvome neće koristiti njegov izgovor šehadeta, jer Poslanikov, sallallahu ‹alejhi ve sellem, govor na jednom mjestu pojašnjava njegov drugi govor na drugom mjestu, jedan od njih ograničava onaj drugi, tako da se ne može uzeti samo jedan govor ostavljajući drugi, baš kao što Uzvišeni Allah kaže:

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ۖ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ...
﴿٧﴾

> **“On je Onaj Koji ti objavljuje Knjigu u kojoj su ajeti jasni; oni su matica Knjige; drugi su nejasni. Oni u čijim je srcima zastrana slijede nejasne ajete..!”** (Prijevod značenja, Ali-Imran, 7)

Tako oni uzimaju ono što im odgovara dok ostavljaju ono što im ne odgovara, te govore: «Mi sve dokazujemo Kur›anom!» - Na ovo mi kažemo: Vi ne dokazujete Kur›anom. Ako Kur›an kaže tako

---

2 Muslim, 22, u hadisu Tarika b. Ešjema.

3 El-Buhari, 424, i 686; i Muslim, 33, u hadisu 'Anbana b. Malika.

onda je to tako, ali zašto uzimati jedan dio dok drugi ostavljamo:

... وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا... ﴿٧﴾

"...Oni, pak, koji su u znanost upućeni kažu: «Mi u to vjerujemo; sve je to od našega Gospodara..!»
(Prijevod značenja, Ali-Imran, 7)

tj. vjeruju i u muhkem i u mutešabih, vraćajući mutešabih na muhkem, njime ga pojašnjavaju, razjašnjavaju i tumače. A što se tiče uzimanja mutešabiha dok se ostavlja muhkem, to je put ljudi u čijim srcima je bolest, koji samo uzimaju uopćen hadis u kojem se kaže:

«Ko kaže: La ilahe illallah - ući će u Džennet!»[4]

i zaustave se na tome ne vraćajući se na hadise koji su jasni u kojima su ograničenja, dalja pojašnjenja, tako da spadaju u one opisane bolesnih srca. Stoga je obaveza na studentima šeri›atskih nauka da obrate pažnju na ovo veličanstveno pravilo, jer se time objedinjuje vjera i to je temelj ove vjere, a nije cilj da se uzimaju jedni ajeti ili hadisi dok se drugi ostavljaju. Naprotiv, cilj je da se Kur›an uzme sav, te da se sunnet uzme sav, a tako isto se postupa i sa govorom islamskih učenjaka, pa kada oni nešto kažu mi nećemo uzeti samo taj jedan govor sve dok ne pogledamo u sav njegov govor o tome određenom pitanju i nakon toga to slijedimo, vraćajući tako jedan govor na drugi. Tako je isto i sa govorom Allaha i Njegova Poslanika, vratiti govor koji je uopćen na onaj koji ga ograničava. Zato je na studentima šeri›atskih nauka da se stalno pridržavaju ovoga pravila i principa, a da se čuvaju puta onih čija su srca bolesna koji uzimaju samo ono što im odgovara a ostavljaju ono što im neodgovara iz Kur›ana, sunneta i govora učenjaka; onih koji prekidaju citate a ostavljaju ostatak govora, ili koji zapostavljaju ostale govore koji pojašnjavaju dati govor, te koji uzimaju nejasan govor ostavljajući jasan. Mnogi od onih koji se pripisuju znanju su nemarni prema ovome, a to čine ili da bi druge

4 Ahmed, 23324; El-Bejheki u El-Esma' ves-Sifat, 303; Et-Taberi u Musnedu-š-Šamiin, 2449; El-Bezzar u Musnedu, 2854, preko Huzejfe, radijallahu 'anhu.

zabluđivali ili zbog svoga neznanja, pa je obaveza obratiti pažnju na ovu stvar. Studenti šeri›atskih nauka moraju stalno da obraćaju pažnju na ove temelje i principe.

فإنّ المنافقين يقولونها وهم تحت الكفار: إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

jer su munafici to govorili a oni opet spadaju pod nevjernike: "Licemjeri će, doista, na samom dnu Džehennema biti..." (Prijevod značenja, En-Nisa, 145).

Munafici su oni koji će:

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ... ﴿١٤٥﴾

«...doista, na samom dnu Džehennema biti...»
(Prijevod značenja, En-Nisa:Žene:Women, 145)

a to su oni koji vanjštinom pokazuju islam dok skrivaju nevjerstvo.

Kada je Allahov Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, učinio hidžru u Medinu muhadžiri i ensarije se okupiše oko njega, islam ojača i vjera uzdiže nakon bitke na Bedru i priča o tome naveliko proširi od istoka do zapada. Tako Poslanik bi pomognut protiv Kurejšija, a Kurejšije su bile poput krune svih arapa, svi su u njih gledali. Pa kada Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, bi pomognut na Bedru protiv njih i kada poubija njihove predvodnike, tada munafici rekoše: «Mi smo sada među muhadžirima, ensarijama i Poslanikom, pa šta nam je činеti?!», tako da pribjegoše varci, prikazujući svojom vanjštinom islam kako bi mogli sigurno živjeti među muslimanima i tako sačuvati svoju krv i imetak. Allahov Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, je gledao njihovu vanjštinu, jer stanje srca pripada samo Uzvišenom Allahu, tako da je svakom onome koji je vanjštinom izrazio islam to i prihvatio sve dok nebi vanjštinom pokazao suprotno. Tako su munafici govorili: «La ilahe illallah!» i svjedočili Poslanstvo Allahovog Poslanika, sallallahu ‹alejhi ve sellem, svojom vanjštinom, kao što Uzvišeni kaže:

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً ... ﴿٢﴾

«Kad ti licemjeri dolaze, oni govore: ‹Mi tvrdimo da si ti, zaista, Allahov Poslanik!›, i Allah zna da si ti, zaista, Njegov Poslanik, a Allah tvrdi i da su licemjeri pravi lašci.» «Oni su svoje zakletve štitom uzeli...» (Prijevod značenja, El-Munafikun, 1 - 2)

džunneh (جُنَّةً): u značenju: skrili su, zaštitili se zakletvom na Allaha. Tako su munafici manifestovali islam svojom vanjštinom nakon što vidješe kako je islam ojačao, dok su srcima ostali nevjernici, a mi od Allaha zaštitu tražimo, zbog čega će ih Allah staviti u najdublji dio Vatre džehennemske pa čak i dublje od mušrika, obožavaoca kipova, ateista, a sve zbog težine njihovog zločina, obmane i varke:

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

«Oni misle da varaju Allaha i one koji vjeruju, iako, ne osjećajući to, sami sebe varaju.» (Prijevod značenja, El-Bekare, 9)

Dakle, munafici govore: «La ilahe illallah!» ali će biti u najdubljen ponoru Vatre džehennemske, pa kako da kažemo da je dovoljno samo izgovoriti šehadet a munafici će, iako ga izgovaraju, biti u najdubljim ponorima Vatre džehennemske? Ovim smo dokazali da sami izgovor šehadeta bez ubjeđena srcem u to i djelovanja po tome ne koristi!

مع كونهم يُصلون ويتصدقون،

a još su pored toga i klanjali i posteli.

Dakle, munafici su klanjali i posteli, pa čak i išli u džihad sa Poslanikom, sallallahu ‹alejhi ve sellem; to je bila njihova vanjština, ali opet su munafici u svojim srcima iako su izgovarali šehadet: «La ilahe illallah!», što im neće koristiti.

ولكن المراد قولها مع معرفتها بالقلب ومحبتها ومحبة أهلها وبغض ما خالفها ومعاداته،

tako da je sa šehadetom ciljan njegov izgovor uz spoznaju izgovorenog srcem, voljenje toga i onih koji to slijede, dok prezireš one koji se tome suprotstave i neprijateljski odnosiš u domenu vjere.

Sa izgovorom šehadeta: «La ilahe illallah» se cilja njegov izgovor jezikom uz ubijeđenost srca u izgovoreno i djelovanje prema onome što se time zahtijeva, kao i prijateljski odnos prema onima koji to slijede dok se suprotstavljaš onima koji se tome suprotstave. To je ljubav i prezir u ime Allaha. Sve spomenuto spada u ono što se zahtijeva sa šehadetom «La ilahe illallah».

Stoga, učenjaci kažu da šehadet «La ilahe illallah» ima svojih sedam pred-uslova (šartova), što neki od njih spominju u vidu poezije:

«Znanje, ubjeđenje, iskrenost i istinoljubivost,
uz ljubav, pokornost i prihvatanje toga!»

A šejh Sa›d b. Atik, rhm., ovome dodaje i osmi šart pa kaže:

«I osmi, kao dodatak spomenutom:
nevjerovanje u sve što se obožava mimo istinskog Božanstva.»

A što se tiče *ruknova* (neizostavnih djelova) šehadeta «La ilahe illallah», to su: negacija i potvrda. Nije dovoljna samo negacija, niti je dovoljna samo potvrda, već su oboje nužni.

كما قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم: « من قال لا إله إلاّ الله مخلصا

» ، وفـي روايـة « خـالصـا مـن قلبـه » ، وفـي روايـة « صادقـا مـن قلبـه » وفـي حديث آخر: « من قال لا إله إلاّ الله وكفر بما يُعبد من دون الله » ،

Baš kao što kaže Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Ko iskreno kaže La ilahe illallah..." a u drugoj predaji: "Iskreno iz srca..." I u trećoj predaji: "Istinoljubivo iz svoga srca..." I u četvrtoj predaji: "Ko izgovori La ilahe illallah i zanevjeruje u sve što se obožava mimo Allaha!"

«Ko iskreno kaže La ilahe illallah...» Ovo je ograničenje, pa nije samo rekao: «Ko kaže La ilahe illallah!», već dodaje: «iskreno»[5] Stoga, nije dovoljno samo reći «La ilahe illallah» sve dok to ne bude rečeno iskreno iz srca, tako da ne biva od munafika koji šehadet izgovaraju samo svojim jezikom ne izgovorivši iskreno iz srca.

«Ko kaže La ilahe illallah i zanevjeruje u sve što se obožava mimo Allaha!»[6] Ovo je veličanstveno ograničenje, pa kaže: «i zanevjeruje u sve što se obožava mimo Allaha» jer brojni ljudi kažu: «La ilahe illallah» ali ne napuštaju upućivanje ‹ibadeta kaburovima, dozivanje mrtvih, traženje pomoći od njih, traženje olakšanja od drugih mimo Allaha, tako da im izgovor šehadeta nikako ne koristi, jer takvi zapravo nisu zanevjerovali u sve što se obožava mimo Allaha.

إلى غير ذلك من الأحاديث الدالة على جهالة أكثر الناس بهذه الشهادة،

I drugi hadisi o ovom pitanju koji ukazuju na neukost brojnih ljudi o šehadetu!

Brojni ljudi su neuki po pitanju šehadeta, misleći kako su to samo riječi koje se jezikom izgovore. Mnogi od onih koji sebe smatraju učenima ne poznaju značenje «La ilahe illallah», a od učenjaka su koji dobro poznaju islamsko pravo, arapsku gramatiku, hadis, ali većina njih ne brine za sami tevhid, ili su u pitanju ljudi koji poznaju

5 Ahmed, 19597; Et-Tahavi u Šerh Muškilu-l-Asar, 4003, u hadisu Ebu-Muse el-Eš'arija.

6 Provjera je prethodila.

način vjerovanja frakcije eš›arija i sljedbenika kelama (skolastike) koji su tevhid ograničili na tevhid er-rububijje, tj. smatraju da je tevhid samo potvrda da je Allah jedini Gospodar, Vladar i Opskrbitelj. Tako oni šehadet «La ilahe illallah» pojašnjavaju u značenju: «Nema Stvoritelja mimo Allaha», ili: «Nema toga koji može iz ničega stvoriti mimo Allaha». Eto to je njihovo pojašnjenje sa kojim oni ne idu dalje od tevhida er-rububijje. Kod njih šehadet «La ilahe illallah» ne predstavlja ništa više od potvrde Allahovog rububijjeta, zbog čega i ne spominju tevhid el-uluhijje, tj. Allaho pravo da se samo Njemu ‹ibadeti upućuju, što je zapravo ono što se u suštini i ciljalo sa šehadetom «La ilahe illallah». Stoga, ako budeš čitao knjige sljedbenika kelama koje govore o vjerovanju, naći ćeš kako teme kruže oko potvrde Allahovog postojanja i da je On jedini Stvoritelj, Opskrbitelj, Onaj koji daje život i smrt, itd.., iako oko toga niko ne sumnja. Tako oni ne spominju pitanje ‹ibadeta, ne spominju nikako uluhijjet, tj. Allahovo pravo da se samo Njemu ‹ibadet upućuje, zbog čega njihovo pojašnjenje vjerovanja ne nadilazi ono ušta su vjerovali i mušrici iz vremena prije islama za koje Allah kaže:

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

«Upitaj (mušrike): ‹Ko vas hrani s neba i iz zemlje, čije su djelo sluh i vid, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo i ko upravlja svim?› ‹Allah›, reći će oni. A ti reci: ‹Pa zašto Ga se onda ne bojite?›» (Prijevod značenja, Junus, 31)

Tadašnji mušrici su potvrđivali da je Allah njihov Gospodar ali su pored toga obožavali druge mimo Njega:

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللَّهِ ... ﴿١٨﴾

«Oni (mušrici) pored Allaha obožavaju one koji im ne mogu ni nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: ‹Ovo su naši zagovornici kod Allaha...» (Prijevod značenja, Junus, 18)

Dakle, iako su jezicima govorili kako je samo Allah njihov Stvoritelj i Opskrbitelj, pored toga su govorili kako su im kipovi posrednici i zauzimači kod Allaha, što nam pokazuje da je ovo izuzetno važna i bitna stvar, stvar oko koje postoje mnoge zabune. Zbog tih zabuna brojni su ljudi zalutali, tako da vidiš takve kako za one koji iskreno i istinski pojašnjavaju značenje šehadeta «La ilahe illallah» govore: «Ovi tekfire muslimane!» Naprotiv, mi se ograđujemo i odričemo pred Allahom od onih koji tekfire muslimane, već mi samo tekfirimo one koje su protekfirili Allah i Njegov Poslanik, a oni koji ne ispune pravo šehadeta «La ilahe illallah» proglašeni su nevjernicima od strane Allaha i Njegovog Poslanika.

فاعلم أن هذه الكلمة نفي وإثبات

I znaj da je fraza šehadeta negacija i potvrda;

Fraza šehadeta ima dva *rukna* (neizostavna dijela): *nefj* (negaciju) i *isbat* (potvrdu), tako da nije dovoljna samo negacija, niti je dovoljna samo potvrda, već oboje mora biti prisutno i povezano, baš kao što On Uzvišeni kaže:

... فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ ... ﴿٢٥٦﴾

«...Onaj ko ne vjeruje u Taguta, a vjeruje u Allaha..!» (Prijevod značenja, El-Bekare, 256)

Allah nije samo rekao: «...Onaj ko ne vjeruje u Taguta», već spominje i: «a vjeruje u Allaha». A također nije samo rekao: «Ko vjeruje u Allaha» bez spomena nevjerovanja u taguta, pa se ovo dvoje mora spojiti i biti prisutno.

نفـي الإلهيـة عمّـا سـوى الله تعالـى مـن المخلوقـات، حتـى محمـد صلـى الله عليه وآله وسلم، وجبرائيل فضلا عن غيرهم من الأولياء والصالحين.

tj. negacija obožavanja svega što se obožava mimo Uzvišenog Allaha, makar obožavali najbolje među Poslanicima i melekima, samog Poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, ili meleka Džibrila, ili najbolje među evlijama i pobožnjacima, dok pravo na obožavanje potvrđuješ samo Uzvišenom Allahu.

(**negacija obožavanja svega što se obožava mimo Uzvišenog Allaha**) tj. od stvorenja, pa makar obožavali najbolje među pobožnima, a najbolji od njih je Muhammed, sallallahu ‹alejhi ve sellem, te makar obožavali Džibrila, najboljeg meleka. Stoga, svaki onaj koji bude preselio na obožavanju upućujući ‹ibadet Džibrilu ili Muhammedu, sallallahu ‹alejhi ve sellem, onda su takvi mušrici koji će vječno ostati u Vatri, jer Uzvišeni Allah nije zadovoljan i ne želi da Mu se apsolutnu iko prdruži u ‹ibadetu, niko od meleka, Vjerovjesnika, dobrih pobožnjaka, niti išta od drveća i kamenja, zbog čega kaže:

... وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

"...ne pridružujući Gospodaru svome ikoga u 'ibadetu!» (Prijevod značenja, El-Kehf, 110)

أَحَدًا (ikoga): ovo je uopćen govor koji obuhvata svako stvorenje.

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ... ﴿٣٦﴾

«I samo Allahu 'ibadet činite i u tome Mu ne pridružujte išta..!» (Prijevod značenja, En-Nisa, 36)

شَـيْئًا (išta) tj. bilo koga ili bilo šta, što je (u arapskom jeziku) uopćena negacija, u definitivnom smislu; a kada se negacija ovako spomene u definitivnom smislu ona obuhvata apsolutno svako stvorenje.

إذا فهمت ذلك فتأمل هذه الألوهية التي أثبتها الله لنفسه، ونفاها عن محمد وجبرائيل وغيرهما، أن يكون لهم مثقال حبة من خردل،

Nakon što ovo spoznaš, razmisli o uluhijjetu (pravu na obožavanje) kojeg je Allah Samom Sebi potvrdio, dok je to zanegirao od Muhammeda, Džibrila i ostalih stvorenja; pa kako da im od toga pripada koliko je trunka jedna.

El-uluhijjet ovdje znači: ‹ibadet, a mi nalazimo kako mnogi ljudi griješe po pitanju tumačenja fraze «La ilahe illallah», pogrešno je i neispravno tumačeći, a među takvim tumačenjima su sljedeća:

1. Tumačenje fraze tevhida od strane sljedbenika vahdetu-l-vudžuda (jednoće Bitka).

Sljedbenici vahdetu-l-vudžuda, poput Ibn-›Arebija i onih koji ga slijede, kažu: Fraza «La ilahe illallah» znači: La ma›bud illallah (Nema obožavanog mimo Allaha), čime zapravo potvrđuju da je sve što se obožava mimo Allaha sami Allah, a sve iz razloga što se postojanje kod njih ne dijeli na postojanje Stvoritelja i postojanje stvorenja, već je sve to Allah. Eto to je kod njih - kod sljedbenika vahdetu-l-vudžuda - značenje šehadeta, tako da oni postojanje ne dijele u kategorije i u tome nema podjele, već je sve što postoji Allah. Kod njih je nebitno obožavao mrtve u kaburima, kipove, kamenje, kakvog čovjeka ili meleka, jer je to za njih vid obožavanja Allaha, a sve zato što smatraju da je Allah jedino postojanje (*vudžudu-l-mutlak*). Zato ovi ljudi govore: Ako bismo podijelili postojanje na postojanje Stvoritelja i postojanje stvorenja, to bi bio širk - kako su to oni zamislili - tako da oni muvehhidom smatraju samo one koji kažu: Sve što postoji je sami Allah, pa nebitno šta se obožavalo, drvo, kamen, kip ili tagut, time se zapravo obožava sami Allah!

Vrijedno je napomenuti i grešku koju čine neki obični ljudi koji govore: «La ma›bud sivak (Nema obožavanog mimo Tebe)», jer se ovo poklapa sa onim što govore sljedbenici vahdetu-l-vudžuda. Naprotiv, ispravno je reći: «La ma›bud bi-hakk sivak (Nema s pravom obožavanog mimo Tebe)». Znači, ispravno je reći samo uz

dodatak «s pravom», jer pored Njega postoje lažna božanstva koja se obožavaju, baš kao što On Uzvišeni kaže:

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾

«To je zato što je Allah - Istina, a oni koje oni, pored Allaha, mole - laž, i zato što je Allah Uzvišen i Veliki.» (Prijevod značenja, El-Hadždž, 62)

2. Tumačenje fraze tevhida od strane sljedbenika ‹ilmu-l-kelama (skolastičara).

Učenjaci ‹ilmu-l-kelam govore kako šehadet «La ilahe illallah» znači: Allah je jedini Stvoritelj i Vladar univerzumom, njegov uređivač i upravljač. Međutim, ovo nije ispravno, jer su ovako vjerovali i pred-islamski mušrici koji su govorili da jedino Allah upravlja svemirom, stvara iz ničega, oživljava, umrtvljuje i opskrbljuje, ali im to nije pomoglo, jer je u pitanju samo potvrda *tevhida er-rububijje*.

3. Tumačenje fraze tevhida od strane džehmijja i mu›tezila i onih koji idu njihovim putem negirajući Allahova imena i svojstva. Oni smatraju da oni koji potvrđuju Allahu Njegova imena i svojstva time bivaju mušrici, dok je tevhid kod njih negiranje Allahovih imena i svojstava.

4. Tumačenje hizbijina i ihvanija, a oni govore da «La ilahe illallah» znači: La hakimije illallah (Nema Sudstva mimo Allahovog). Naprotiv, hakimijjet (sudstvo) je samo dio značenja La ilahe illallah, jer njegovo značenje obuhvata svaku vrstu ‹ibadeta. Zato mi na ovo kažemo: A gdje su ostali ‹ibadeti? Gdje je ruku›u, sedžda, prinošenje žrtve i zavjetovanje; gdje su druge vrste ‹ibadeta? Da li je ‹ibadet samo hakimijjet (sudstvo) pa da je značenje šehadeta samo hakimijjet? Gdje vam je negacija po pitanju drugih vrsta širka? Čist je Allah od ovakve manjkavosti! Zato je obaveza biti svjestan ovih stvari, jer je fraza šehadeta izuzetno veličanstvena, sa njom se od Vatre džehennemske spašava onaj koji istinski ispuni njena

prava. Uistinu je čitava vjera - od početka do kraja - kao i poziv svih Allahovih Poslanika i poslatih Knjiga zasnovan na ovoj frazi!

5. Tumačenje šehadeta od strane sljedbenika sunneta i zajednice muslimana (ehli-s-sunneta vel-džema›ata).

Mi kažemo: «La ilahe illallah» znači: La ma›bude bi-hakkin illallah (Nema s pravom obožavanog, osim Allaha), jer je onih koji se obožavaju mnogo. Međutim, istinski i s pravom obožavani je samo Uzvišeni Allaha, On Jedini, dok je obožavanje drugih mimo Njega neispravno i laž, baš kao što On Uzvišeni kaže:

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾

«To je zato što je Allah - Istina, a oni koje oni, pored Allaha, mole - laž, i zato što je Allah Uzvišen i Veliki.» (Prijevod značenja, El-Hadždž, 62)

فاعلم أنّ هذه الألوهية هي التي تسميها العامة في زماننا السر والولاية،

I znaj da u današnjem vremenu neki obični ljudi za uluhijjet kažu kako je to: Allahova tajna i vilajet...

Odnosno: Oni su ubijeđeni u neke stvari po pitanju onih koje smatraju evlijama, tako da govore: Ovaj evlija je posjednik Allahove tajne i vilajeta, tako da se mi evlijama približavamo prinošenjem žrtve i zavjetovanjem, dovom i traženjem pomoći od njih. Ovako govore iz razloga što smatraju kako su te evlije posjednici Allahove tajne i vilajeta.

والإله معناه الولي الذي فيه السرّ، وهو الذي يسمونه الفقير والشيخ،

Pored toga, Bog kod njih znači: el-velijj (Allahova tajna), a to je onaj kojeg oni nazivaju: fekir i šejh...

Sufije neke svoje pobožnjake zovu: šejh, a time misle na šejha nekog od tarikata od kojeg uzimaju svoju vjeru, dok se onaj koji

uzima od takvog šejha zove *murid* (slijepi sljedbenik), kada murid u šejhovim rukama biva poput mrtvaca koji se gasuli, pokreće se i usmjerava kako ga šejh navodi.

وتسميه العامة السيد وأشباه هذا،

dok obični ljudi među njima takvog nazivaju kao sejjid, isl...

Eto tako sufije zovu svoje šejhove: sejjid ili šejh, pa ih moraju slijepo slijediti i pokoravati im se u svemu, a ovi im se ne smiju protiviti, niti se sa njima razići, jer - ako to učine - više nisu muridi!

وذلك أنهم يظنون أنّ الله جعل لخواص الخلق منزلة، يرضى أنّ الإنسان يلتجئ إليهم ويرجوهم ويستغيث بهم ويجعلهم واسطة بينه وبين الله،

I oni također govore kako je Allah nekim ljudima podario i odlikovao ih sa posebnim stepenom, pa im se čovjek može obraćati, dozivati i od njih pomoć moliti, jer su takvi tobože posrednici između njih i Allaha.

Ove sufije govore: Allah je neke svoje robove odlikovao sa posebnim stepenom pa im se možeš obraćati, dozivati ih i moliti, te od njih pomoć tražiti, jer su to naši posrednici ili zauzimači kod Allaha. Zbog ovoga im se mi približavamo. - Eto tako oni opisuju ovu stvar, a neće da kažu: Ovo su Allahovi ortaci i pomagači. Naprotiv, oni govore: Ovo su naši posrednici kod Allaha i oni nas Njemu približavaju. Oni su odabrani od strane Allaha zbog svoje pravednosti i pobožnosti, tako da mogu biti posrednici i zauzimači kod Allaha. - Uistinu je Allah čist od ovoga što oni govore.

Eto tako se spomenuti njima približavaju upućujući im razne vidove ‹ibadeta, kako živima tako i mrtvima, te govore: Ko se njima približava kao da se približava Allahu, ko se šejhu približava kao da se Allahu približava.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللَّهِ ... ﴿١٨﴾

«Oni pored Allaha, obožavaju one koji im ne mogu ni nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: ‹Ovo su naši zagovornici kod Allaha...» (Prijevod značenja, Junus, 18)

Eto tako se šejtan poigrava sa njima pa ih dovede do ovakvog stepena.

فالذي يزعم أهل الشرك في زماننا أنهم وسائطهم وهم الذين يسميهم الأولون (الآلهة)، والواسطة هو الإله،

Ovi ljudi, za koje ovi mušrici našeg vremena misle da su posrednici do Allaha, su od strane pred-islamskih mušrika nazvani "božanstvima", tako da su ovi "posrednici" njihova božanstva.

Mušrici iz pred-islamskog vremena su obožavali kipove nazivajući ih svojim božanstvima, pa su nakon što ih je Allahov Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, pozvao u «La ilahe illallah», rekli:

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ... ﴿٥﴾

«Zar on da bogove svede na Boga jednog?..." (Prijevod značenja, Sad , 5)

sve do govora:

... أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ ... ﴿٦﴾

«...Idite i ustrajte uz božanstva svoja!.." (Prijevod značenja, Sad , 5 - 6)

Pa su ih nazvali: božanstva.

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

“I govore: ‹Nikako božanstva svoja ne ostavljajte, i nikako, ni Vedda, ni Suvaa, a ni Jegusa, ni Jeuka, ni Nesra ne napuštajte!” (Prijevod značenja, Nuh, 23)

Dakle, mušrici iz pred-islamskog vremena su ih nazivali božanstva, dok ovi današnji mušrici to prozvaše islamskim frazama i rekoše: ovo su naši posrednici i zauzimači, a nisu htjeli reći: naša božanstva. Suštinsko značenje im je jedno te isto iako su izabrali drugačije fraze. Istina je da se gleda suština, a ne iskorišćene fraze i termini.

فقول الرجل لا إله إلاّ الله، إبطال الوسائط.

Zapravo, kada osoba izgovori šehadet “La ilahe illallah”, time odbacuje ovakve posrednike.

«La ilahe illallah» odbacuje i ništi sve što se obožava mimo Allaha, nebitno zvao ti to: posrednik, zauzimač ili božanstvo, tako da «La ilahe illallah» ništi sve što se obožava mimo Allah nebitno kako ti to nazivao.

فإذا أردت أن تعرف هذا معرفة تامة، فذلك بأمرين:

الأول: أن تعرف أنّ الكفار الذين قاتلهم رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم، وقتلهم ونهب أموالهم، واستحلّ نساءهم، كانوا مقرين لله سبحانه، بتوحيد الربوبية، وهو أنه لا يخلق، ولا يرزق، ولا يحيي، ولا يميت، ولا يدبّر الأمور إلاّ الله وحده، كما قال الله تعالى: { قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ }.

Ako želiš spoznati ovu stvar u potpunom smislu, onda upoznaj dvije stvari: PRVA: Znaj da su nevjernici protiv kojih se Allahov Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, borio - koje je ubijao i čiji imetak i žene je porobljavao - potvrđivali Allahovu jednoću u rububijjetu, tj. da pored Allaha nema Stvoritelja, Opskrbitelja, Onoga koji daje život i koji usmrćuje, te koji

vlada svemirom, baš kao što On Uzvišeni kaže: “Upitaj (mušrike): 'Ko vas hrani s neba i iz zemlje, čije su djelo sluh i vid, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo i ko upravlja svim?' 'Allah', reći će oni. A ti reci: 'Pa zašto Ga se onda ne bojite?'” (Prijevod značenja, Junus, 31)

Današnji obožavaoci kaburova govore: «Sve dok potvrđuješ da je samo Allah onaj koji stvara, opskrbljuje, oživljava, umrtvljuje i upravlja univerzumom - ti si musliman.» - Allah da sačuva! Pa koje je to onda značenje šehadeta La ilahe illallah? Kod ovih ljudi sa ovakvim njihovim pojašnjenje ono i nema značenje, jer su pred-islamski mušrici kojima je Poslanik poslat govorili sve ovo što dotični spominju.

وهذه مسألة عظيمة مهمة، وهي أن تعرف أنّ الكفار شاهدون بهذا كله ومقرّون به ومع ذلك لم يدخلهم ذلك في الإسلام ولم يحرم دماءهم ولا أموالهم، وكانوا أيضا يتصدّقون ويحجون ويعتمرون ويتعبّدون ويتركون أشياء من المحرمات خوفا من الله عزّ وجل،

Stoga, ova stvar je izuzetno važna i bitna, a to je da spoznaš da su nevjernici protiv kojih se Allahov Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, borio svjedočili i potvrđivali spomenuto, ali ih to nije uvelo u islam i time nisu sačuvali svoju krv i imetak, a pored toga su još i udjeljivali sadaku, obavljali hadždž i umru, obožavali Allaha i ostavljali mnoge zabranjene stvari samo iz straha od Allaha, Uzvišenog i Veličanstvenog.

Ovo je izuzetno važna i bitna stvar, a malo je onih koji na ovo paze, jer spomenuti govore da onaj koji potvrdi tevhid er-rububijje biva musliman! Uistinu su pred-islamski mušrici potvrđivali tevhid er-rububijje, činili neke ‹ibadete poput udjeljivanja sadake i obavljanja hadždža i umre, te govorili: Nema Stvoritelja, Opskrbitelja, Onoga koji daje život i koji usmrćuje, osim Allaha - tako potvrđujući Allahovu jednoću u Vladanju svemirom, te obožavajući Ga sa nekim vrstama ‹ibadeta. Međutim, pored spomenutog nisu iskreno

upućivali sve vrste ‹ibadeta samo Allahu Jedinom, već su obožavali Allaha i obožavali druge mimo Njega time bivajući mušrici!

ولكن الأمر الثاني هو الذي كفّرهم وأحلّ دماءهم وأموالهم، وهو أنهم لم يشهدوا لله بتوحيد الألوهية،

A DRUGA stvar je da su ih smatrali nevjernicima i njihovu krv i imetak dozvoljenim zato što nisu samo Allahu potvrđivali tevhid el-uluhijjet ili tevhid el-ilahijjet...

Ovo je ono što se sa šehadetom i želi, tj. tevhid el-uluhijje, što je: upućivanje svih ‹ibadeta samo Allahu. Dakle, sa šehadetom se ne želi samo potvrda da je Allah jedini Vladar univerzuma, već se oboje zahtijeva. Potvrda tevhida er-rububijje za sobom nužno povlači i potvrdu tevhida el-uluhijje, dok potvrda tevhida el-uluhijje sveobuhvatno ukazuje na potvrdu tevhida er-rububijje; jedno se ne može odvojiti od drugog.

وهو أنه لا يُدعى ولا يُرجى إلاّ الله وحده لا شريك له

...a to je svjedočenje da nema onoga koji se može dozivati i kojem se okrećeš mimo Allaha, Jedinog, Koji nema ortaka...

U značenju: Tevhid el-uluhijje obuhvata sve vrste ‹ibadeta, pa se nijedan ‹ibadet ne može usmjeriti nekom drugom mimo Uzvišenom Allahu, jer samo on na to pravo ima. Stoga, svaki onaj koji uputi bilo koji vid ‹ibadeta drugome mimo Allahu smatra se mušrikom makar i izgovarao šehadet «La ilahe illallah». Odnosno, makar takav i obožavao Allaha svim vrstama ‹ibadeta, ali ne bude iskren prema Allahu u svakom tom ‹ibadetu (pa ih i drugima upućuje), ne smatra se muslimanom!

ولا يُستغاث بغيره ولا يُذبح لغيره ولا يُنذر لغيره، لا لملَك مقرّب ولا نبي مرسل، فمن استغاث بغيره فقد كفر، ومن ذبح لغيره فقد كفر، ومن نذر لغيره فقد كفر وأشباه ذلك.

...te ne traži pomoć od drugih, ne prinosi žrtvu i ne zavjetuje se drugima mimo Allahu makar bio u pitanju melek Allahu blizak ili Poslanik poslati. A ko bude tražio pomoć od drugog mimo Allaha, prinio žrtvu ili se bude zavjetovao drugome mimo Njemu - postao je nevjernik, što važi i za druge 'ibadete.

Odnosno: Onaj koji učini spomenuta djela postaje nevjernik makar izgovarao šehadet «La ilahe illallah», jer nije ispunio pravo šehadeta i bio oprečan njegovoj suštini. Kako neko može govoriti «La ilahe illallah» a prinese žrtvu drugome mimo Njemu? Kako može neko govoriti «La ilahe illallah» a traži pomoć od drugom mimo Allaha, od mrtvih, odstutnih, džinna ili šejtana? Kako može neko govoriti «La ilahe illallah» a zavjetuje se drugome mimo Allahu? Uistinu je ovo čista oprečnost!

وتمام هذا، أن تعرف أنّ المشركين الذين قاتلهم رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم كانوا يدعون الصالحين مثل الملائكة وعيسى وعُزير وغيرهم من الأولياء، فكفروا بهذا مع إقرارهم بأنّ الله هو الخالق الرازق المدبّر،

Nakon utvrđenog treba da shvatiš da je među mušricima, protiv kojih se je Poslanik, sallallahu 'alehi ve sellem, borio, bilo onih koji su dove upućivali Allahovim dobrim robovima kao što su bili meleki, Isa i njegova majka, i Uzejr, te drugim Allahovim štićenicima, pa ih je proglasio nevjernicima pored toga što su potvrđivali da je Uzvišeni Allah jedini Stvoritelj, Opskrbitelj i Tvorac.

Što se tiče mušrika iz pred-islamskog perioda, nisu svi oni ‹ibadete upućivali kipovima, tako da su se razlikovali u svome širku. Među njima su neki ‹ibadete upućivali kipovima, drugi melekima treći Poslanicima, četvrti pobožnim ljudima, a Poslanik, sallallahu

‹alejhi ve sellem, se je borio protiv svija njih ne praveći razliku među njima u tome. On nije rekao: «Ja se neću boriti osim protiv onih koji ‹ibadete upućuju kipove, dok ostavljam na miru one koji svoje ‹ibadete upućuju Uzejru, Mesihu Isau, pobožnjacima!» Poslanik nije napravio razliku među njima.

Mi danas imamo frakciju kuburija koji govore: «Širk je kada neko ‹ibadet upućuje kipovima, a što se tiče upućivanja ‹ibadeta evlijama, to nije širk već sredstvo približavanja Allahu i posredništvo do Allaha! Širk je samo kada neko uputi ‹ibadet kipovima!» - Uzvišen je Allah i čist od ove laži, jer Poslanik, sallallahu ‹alejhi ve sellem, se borio protiv svih spomenutih, kako protiv onih koji su ‹ibadete upućivali kipovima, tako i protiv onih koji su to upućivali melekima, Mesihu Isau, Uzejru, evlijama i pobožnim ljudima; on nije napravio razliku među spomenutima, jer se svi oni ne razlikuju suštinski kada se pogleda njihov širk!

وإذا عرفت هذا عرفت معنى لا إله إلاّ الله، وعرفت أن من نخا نبيا أو ملكا أو ندبه أو استغاث به فقد خرج من الإسلام، وهذا هو الكفر الذي قاتلهم عليه رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم. فإن قال قائل من المشركين نحن نعرف أنّ الله هو الخالق الرازق المدبّر، يمكّن هؤلاء الصالحين أن يكونوا مقرّبين ونحن ندعوهم وننذر لهم وندخل عليهم ونستغيث بهم ونريد بذلك الوجاهة والشفاعة، وإلاّ نحن نفهم أنّ الله هو الخالق المدبّر. فقل: كلامك هذا مذهب أبي جهل وأمثاله

Nakon što shvatiš ovo shvatit ćeš značenje šehadeta "La ilahe illallah", te da onaj koji bude veličao, ponizio se ili pomoć tražio od Poslanika ili meleka, da je time izašao iz islama, te da je to nevjerstvo protiv kojeg se je borio Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem. A ako ti neki od današnjih mušrika kaže: Mi potvrđujemo da je samo Allah Stvoritelj, Opskrbitelj i Tvorac, dok se pobožnjacima približavamo, njima dovimo i žrtve prinosimo, te im idemo i pomoć tražimo time želeći da postignemo njihovu blizinu i zauzimanje kod Allaha, znajući

da je samo Allah Stvoritelj i Tvorac!", onda im na to odgovori: Isto ovako su govorili Ebu-Džehl i njemu slični!

Onome koji negira da je upućivanje dove pobožnjacima širk i koji govori: «Mi sa time samo želimo da postignemo Allahovu blizinu!», odgovori sa sljedećim: Isto tako su govorili Ebu-Džehl, Ebu-Leheb i njima slični; a oni su govorili: Nema Stvoritelja i Opskrbitelja mimo Allaha, niti iko drugi mimo Njega usmrćuje i ne uređuje univerzum, dok nas ova božanstva u vidu kipova samo približavaju Allahu, baš kao što nas o tome obavještava Allah u ajetu:

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللَّهِ ... ﴿١٨﴾

«Oni pored Allaha, obožavaju one koji im ne mogu ni nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: ‹Ovo su naši zagovornici kod Allaha...» (Prijevod značenja, Junus, 18)

فإنّهم يدعون عيسى وعزيرا والملائكة والأولياء يريدون ذلك، كما قال تعالى: { والذين اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى }. وقال تعالى: { وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ }

jer su oni dozivali Isa, Uzejra, meleke i evlije time želeći da postignu spomenuto, kao što On Uzvišeni kaže: "...A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike: 'Mi ih obožavamo samo zato da bi nas što više Allahu približili'...." (Prijevod značenja, Ez-Zumer, 3) I On Uzvišeni kaže: "Oni pored Allaha, obožavaju one koji im ne mogu ni nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: 'Ovo su naši zagovornici kod Allaha...'" (Prijevod značenja, Junus, 18)

Mušrici iz pred-islamskog vremena su sa svojim obožavanjem drugih pored Allaha samo hteli da im oni budu posrednici do

Allaha. Oni nisu tvrdili kako su dotični Stviritelji i Opskrbitelji, već su govorili: «Ovo su naše šefadžije kod Allaha!» tvrdeći kako oni sa tim samo žele da veličaju i uzdižu Allaha.

فإذا تأمّلت هذا تأملا جيدًا، عرفت أنّ الكفار يشهدون لله بتوحيد الربوبية، وهو تفرّد بالخلق والرزق والتدبير، وهم ينخون عيسى والملائكة والأولياء يقصدون أنهم يقرّبونهم إلى الله ويشفعون عنده. وعرفت أنّ من الكفار خصوصا النصارى منهم، من يعبد الله الليل والنهار، ويزهد في الدنيا، ويتصدق بما دخل عليه منها، معتزل في صومعة عن الناس، ومع هذا: كافر عدو لله.. مخلّد في النار، بسبب اعتقاده في عيسى أو غيره من الأولياء، يدعوه أو يذبح له أو ينذر له، تبيّن لك كيف صفة الإسلام، الذي دعا إليه نبيك صلى الله عليه وآله وسلم، وتبين لك أن كثيرا من الناس عنه بمعزل، وتبين لك معنى قوله صلى الله عليه وآله وسلم: « بدأ الإسلام غريبًا، وسيعود غريبا كما بدأ. »

Nakon što si ovo uvidio - te dobro razumio - onda ćeš spoznati da su ovi ovakvi nevjernici iako su posvjedočili Allahov tevhid u rububijjetu, tj. da je samo Allah Stvoritelj, Opskrbitelj i Tvorac, jer su obožavali Isa, meleke i evlije tvrdeći kako time samo žele da se približe Allahu i kako bi im ovi bili šefadžije kod Allaha. Također ćeš shvatiti da među nevjernicima - posebno među kršćanima - postoje ljudi koji Allaha obožavaju dan i noć, koji su se udaljili od dunjalučkih ukrasa, udjeljuju milostinju onima koji im potraže i koji su se osamili sa Bogom, ali su ipak nevjernici, Allahovi neprijatelji, koji će završiti u Vatri zbog svoga uvjerenja kojeg se drže po pitanju Isa ili svojih pobožnjaka, jer njima dove upućuju, žrtve prinose i njima se zavjetuju. Sada uviđaš koja su to svojstva islama kojima nas je pozvao naš poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, te da su od toga odstupili mnogi ljudi, te shvatiti govor Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Islam je počeo kao stran pa će se vratiti kao stran!"[7]

7 Zabilježili su ga Ahmed (16690), Ibn-Vedah el-Kurtubi u El-Bedi ve en-

Kršćanski monasi obožavaju Allaha dan i noć, sve to propratıvši suzama, ali pored toga govore kako je Mesih Isa sin Božiji, sami Bog ili jedan od trojice, plačući i obožavajući Allaha, a to im neće nimalo koristiti iz razloga što nisu ‹ibadete upućivali samo Uzvišenom Allahu. Isti je slučaj i sa pobožnjacima među kršćanima.

U današnje vrijeme ispravni izvorni islam je stran ljudima, dok postoji samo dalavera; muslimana je sve više, milijarde, ali izvorni islam stran među njima. A da su sve ove milijarde praktikanti izvornog islama, pa zar bi im iko išta mogao? Zato su Jevreji, potomci majmuna i svinja, koje kroz historiju pogodiše bijeda i neimaština, zavladali muslimanskim zemljama. Muslimana koji su bili uz Poslanika na Bedru bilo je samo tri stotine ili možda tri stotine i deset, a šta su oni postigli? Koliki je bio procenat ashaba u odnosu na ostalo stanovništvo na zemlji? I pored ovoga koliko su samo oni zemalja oslobodili, osvojivši Persijsko i Rimsko carstvo, zavladavši čitavim svijetom! To se je dogodilo jer su praktikovali ispravni izvorni islam, a ne dalaveru!

فالله الله يا إخواني تمسّكوا بأصل دينكم، وأوله وآخره وأسّه ورأسه: شهادة أن لا إله إلاّ الله.. واعرفوا معناها، وأحبّوها وأحبوا أهلها، واجعلوهم إخوانكم، ولو كانوا بعيدين، واكفروا بالطواغيت وعادوهم وأبغضوهم، وأبغضوا من أحبّهم أو جادل عنهم أو لم يكفّرهم أو قال ما علي منهم أو قال ما كلّفني الله بهم، فقد كذب هذا على الله وافترى، فقد كلّفه الله بهم وافترض عليه الكفر بهم والبراءة منهم ولو كانوا إخوانهم وأولادهم... فالله الله، تمسّكوا بذلك لعلكم تلقون ربكم لا تشركون به شيئا، اللهم توفّنا مسلمين، وألحقنا بالصالحين. ولنختم الكلام بآية ذكرها الله في

Nihaje 'anha (65) sa da'if senedom, ali je podržan hadisom Se'ida b. ebi-Vekkasa kod Ahmeda (1604).

كتابه، تبيّن لك أن كفر المشركين من أهل زماننا أعظم كفرًا من الذين قاتلهم رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم،

Tako vam Allaha braćo moja, držite se osnove vaše vjere, od početka do kraja, njenih ogranaka i njenog temelja šehadeta: La ilahe illallah. Spoznajte njegovo značenje, voli to i one koji to slijede, neka vam to budu braća u vjeri makar živjeli daleko od vas, a zanevjerujte u sve tagute, budite neprijateljski nastrojeni zbog vjere prema njima i prezirite ih u tome domenu, a i one koji ih vole i koji ih brane, ili koji nisu zanevjerovali u njih. Isto važi i spram onih koji govore: "Mene se oni ne tiču!" ili: "Allah me nije obavezao sa njihovim stanjem!", lažući tako na Allaha i izmišljajući, jer nas je Allah time obavezao i naredio nam da zanevjerujemo u njih i preziremo makar u pitanju bili naša braća i djeca. I tako vam Allaha, braćo moja, ovoga se držite sve dok ne susretnete svoga Gospodara ne praktikujući ništa od širka. Allahu moj, učvrsti i pomogni muslimane i pridruži iskrenima. Završavam govor sa ajetom kojeg Uzvišeni Allah spominje u Kur'anu kako bi ti pojasnio da je nevjerstvo mušrika današnjeg vremena žešće od nevjerstva onih protiv kojih se je borio Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem.

Nevjerstvo današnjih ljudi je žešće od nevjerstva mušrika iz pred-islamskog vremena. Žešće od nevjerstva na kojem su bili Ebu-Džehl i Ebu-Leheb, jer su mušrici iz pred-islamskog vremena činili širk u vremenu blagostanja dok bi iskreno obožavali samo Allaha u vrermenu poteškoća, jer su iskreno znali da im poteškoću ne može ukloniti niko drugi mimo Allaha. A što se tiče mušrika današnjice, oni su žešći u svome širku u vremenu poteškoća nego što su u vrijeme blagostanja. Tako, nakon što zapadnu u teško stanje oni dozivaju svoja božanstva, svako od njih dozivajući one koje obožavaju onda kada se dave u valovima morskim i sličnim opasnim situacijama ovim; što je poteškoća teža njihov širk je žešći. Stoga, današnji mušrici su žešći u širku od mušrika iz pred-islamskog vremena, Allah nas toga sačuvao.

قال الله تعالى: { وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا }. فقد سمعتم أنّ الله سبحانه ذكر عن الكفار أنهم إذا مسّهم الضرّ تركوا السادة والمشائخ ولم يستغيثوا بهم بل أخلصوا لله وحده لا شريك له واستغاثوا به وحده، فإن جاء الرخاء أشركوا، وأنت ترى المشركين من أهل زماننا ولعل بعضهم يدّعي أنه من أهل العلم وفيه زهد واجتهاد وعبادة، إذا مسّه الضرّ قد يستغيث بغير الله مثل معروف أو عبد القادر الجيلاني ، وأجلّ من هؤلاء مثل زيد بن الخطاب والزبير ، وأجل من هؤلاء مثل رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم، والله المستعان... وأعظم من ذلك وزرا أنّهم يستغيثون بالطواغيت والكفرة والمردة ، مثل شمسان وإدريس ويونس وأمثالهم والله سبحانه أعلم. و الحمد لله أولا وآخرا وصلى الله على خير خلقه محمد وآله أجمعين آمين.

Uzvišeni Allah kaže: "Kad vas na moru nevolja zadesi, tada nema onih kojima se inače klanjate, postoji samo On. A kad vas On na kopno spasi, vi se okrećete; čovjek je uvijek nezahvalan!" (Prijevod značenja, El-Isra, 67). Pa Allah spominje da bi nevjerici, kada bi ih zadesi kakva nevolja, ostavili svoje poglavice i učene, de dozivajući i ne tražeći pomoć od nikoga od njih, već bi se okrenuli obožavanju samo Allaha Jedinog ne pridružujući Mu ikoga u tome; samo od Njega pomoć moleći. Ali, nakon što bi olakšanje došlo oni bi se opet okreni drugima mimo Njega. I ti vidiš kako neki ljudi u današnje vrijeme, prema se mogu hvaliti kako su od učenih, jer su pobožni, trude se i zalažu u 'ibadetu, ali, kada ga pogodi kakva nesreća, on pomoć moli od drugih mimo Allaha, pa traže pomoć od Ma'rufa, 'Abdul-Kadir el-Džejlanija, Zejida b. el-Hattaba i Ez-Zubejra, ili onih koji su na većem stepenu od spomenutih poput Allahovog Poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, a mi molimo Allaha da nas toga sačuva. Još gore od ovoga jeste to što neki čak pomoć mole od taguta, nevjerika i otpadnika od vjere kao što su Šemsan i Idris, ili one koji zovu El-Eškar i Jusuf isl.., a Uzvišeni Allah najbolje zna. Hvala Allahu na početku i kraju i neka su

salavat i selam na našeg vjerovjesnika Muhammeda i sve njegove ashabe; amin!

Ma›ruf je Ma›ruf el-Kerhi, jedan od poznatih evlija iz Iraka, kojeg kuburije danas obožavaju.

‹Abdul-Kadir el-Džejlani je jedan od prvih hanbelijskih učenjaka, vrsni imam, ali nakon što preseli ljudi počeše da vjeruju kako on može da donese korist ili ukloni poteškoću, tako da uzdigoše njegov kabur, a neke sufije počeše smatrati svojim imamom u sufizmu, nazvavši svoj tarikat Kaderijskim, a ovaj imam je čist od svega toga Allah mu se smilovao. A što se njega tiče, bio je poznat po dobroti, ustrajnosti u vjeri, znanju i pobožnosti, te jedan od najpoznatijih učenjaka hanbelijskog mezheba i pisac izuzetno poznatog djela El-Gunja.

Zejid je Zejd b. el-Hattab, poznati ashab, brat Omera b. el-Hattaba, Allah obojicom bio zadovoljan. Ubijen je na Jemami, gdje je i ukopan nakon čega uzdigoše turbe na njegov kabur. Kada je šejh Muhammed b. ‹Abdul-Vehhab došao do ovoga kabura on ukloni turbe sa njegovog groba, hvala Allahu, i inšallah nikad se i ne povratilo.

Zubejr je Zubejr el-Avvam, radijallahu ‹anhu, pomagač i ashab Poslanika, sallallahu ‹alejhi ve sellem. On je jedan od onih evlija i ashaba kojeg zabludjeli obožavaju kod njegovog kabura a oni time nisu zadovoljni, ali kuburije nisu bile zadovoljne sa tim već počeše obožavati i tagute, nevjernike i otpadnike od islama, sihrbaze i vračare, te one koji vjeruju u inkarnaciju (ibahije) i utelovljenje Allaha u stvorenjima (hululije) i koji govore: Ko ostavlja naredbe i čini zabrane time se približava Allahu, mi nismo potrebni naredbi i zabrana, već se to odnosi samo na obične muslimane - kako to oni misle.

Šemsan, Idris i Jusuf: ovi su taguti iz Rijada, poznati u vrijeme prije dave šejha Muhammeda b. ‹Abdul-Vehhaba, pa kada se šejh pojavi, pokrenu borbu na Allahovom putu i pokori stanovnike Rijada, on tada dokrajči i ukloni ovakve stvari, hvala Allahu.